

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 26/2016
09.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Баџац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.П., због два кривична дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног закона, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 2К.бр.26/12 од 20.02.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1бр. 131/15 од 11.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Д.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 2К.бр.26/12 од 20.02.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1бр. 131/15 од 11.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу 2К.бр.26/12 од 20.02.2015. године, окривљени Д.П. оглашен је кривим за два кривична дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног закона за која су му утврђене казне затвора у трајању од 3 месеца и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4-четири месеца, уз обавезу окривљеног на плаћање суду на име трошкова кривичног поступка износа од 15.060,24 динара и на име паушала износа од 2.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећене К.С. и Д.С. за остваривање имовинскоправног захтева упућене на парницу.

Виши суд у Крушевцу, пресудом Кж1бр. 131/15 од 11.06.2015. године одбио је као неосновану жалбу окр. Д.П. и пресуду Основног суда у Брусу 2К.бр.26/12 од 20.02.2015. године, потврдио.

Окривљени Д.П. поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, не опредељујући разлоге подношења истог, са предлогом да Врховни касациони суд сходно својим овлашћењима донесе мериторну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) у којој је размотрио

списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног Д.П., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана, прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Окривљени Д.П. захтев за заштиту законитости поднео је лично, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, па је његов захтев у смислу наведене законске одредбе, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.